

בכל מקום שכתוב 'ביום ההוא' הכוונה על היום האחרון של הז'ת שהוא כנגד המלכות, **אִמָּאֵי אֶקְרִי יוֹם הַהוּא** ולמה המלכות נקראת 'ההוא'. **אֵלֶּא דָּא הוּא יוֹמָא דְאֶחִיד סוּפָא בְּשִׁירוּתָא** אלא בגלל שהמלכות הנקראת יום היא תופסת את כל הספירות מראשם לסופם. **שִׁירוּתָא אֶקְרִי הוּא, כְּמָה דְאֵת אָמַר** (במדבר יח) **וְעַבְד הַלְוִי הוּא, פּוֹלְחָנָא דְלְוִי, לְדִרְגָּא דְאֶקְרִי הוּא, טְמִיר וְגִנְיֹז** שהראש של כל הספירות הוא החכמה הנקראת 'הוא' כמש"כ 'עבד הלוי הוא' ופירושו שהלוי הוא בינה הוא עובד ועושה את מאמר החכמה הנקראת 'הוא' שהוא נסתר ונעלם כי כך היה בכל מעשה בראשית שהחכמה אומר והבינה עושה כמש"כ 'ויאמר אלהים יהי אור' שפירוש שאמר החכמה לאלהים שהוא הבינה יהי אור (אמת ליעקב). **וְאֶקְרִי הַהוּא (ה' הוא), לְאֶחְזָא סוּפָא דְכָל דְרִגְיִן, דְאִיהוּ שִׁירוּתָא, וְכֹלָא חַד** ולכן נקראת המלכות 'ההוא' בכדי להראות שהמלכות שהיא הסוף של כל המדרגות של האצילות היא בבחינה הראשונה של האצילות מאחר שהכל אחד בייחוד אחד ואחדות אחת. **וּבְגִין דְאִיהוּ סוּפָא, אֶתּוּסַף בֵּיהּ ה'** ובגלל שהמלכות היא בסוף האצילות אז משום כך התווסף בה אות ה' שהיא תקרא 'ההוא' להורות שמתייחדים כל האצילות יחד מן ה' שהיא המלכות עד הוא שהוא החכמה (אמת ליעקב). • (ס"א הַלְוִי הוּא טְמִיר וְגִנְיֹז. וְאֶקְרִי יוֹם הַהוּא, לְאֶחְזָא סוּפָא דְכָל דְרִגְיִן, דְאֶחִיד שִׁירוּתָא וְכֹלָא חַד).

הנער ממשיך ליישב הקושיות ומסביר שבחינת ירושלים ובחינת יום ההוא
דבר אחד ובשניהם הכוונה אל המלכות

זְמִינָא יְרוּשָׁלַיִם לְאַפְקָא מִיּוֹן, וְלִנְבֻעָא נְבִיעוּ וְעַכְשֵׁי הַתְּחִיל

הנער ליישב את קושייתו ואמר שלכאורה יש עוד קושיה בפסוק, שהנה כתוב

בפסוק שביום ההוא שהוא המלכות עתידה ירושלים להוציא מים ולנבוע נביעות של מים,

הָכָא אֵית לִזְמַר, סוּפָא דְכָל דְרָגִין, לֹא אִיהוּ יְרוּשָׁלַיִם

וקשה שהרי כאן יש לבאר שהרי המלכות שהיא בסוף כל המדרגות היא לא בחינת ירושלים

כי מהפסוק משמע ש'ביום ההוא' הוא בחינה אחת, ו'ירושלים' הוא בחינה שניה והרי שהם

לא בחינה אחת, **אַלְא וְדָאֵי יְרוּשָׁלַיִם וְיִזְמַא הֵהוּא כְּלָא חָד** אלא

באמת בחינת ירושלים ובחינת יום ההוא הם דבר אחד כי שניהם הכוונה אל המלכות. **מָה**

בֵּין הָאֵי לְהָאֵי ומה ההבדל בין זה לזה. **אַלְא יְרוּשָׁלַיִם, כָּל דְרָגִין**

קְדִישֵׁין דִּילְהּ, כַּד אֶסְתַּחֲרָן, אֶקְרוּן יְרוּשָׁלַיִם. וְהָכֵי

אֶתְחַמָּאן [קצב] אלא בחינת ירושלים הוא כללות פרצוף המלכות עם כל מדרגות

הספירות שלה כי סיבוב וחיצוניות המלכות הוא נקרא ירושלים כי כשהם בגבול החיצוני

של המלכות הם בבחינת ירושלים. **וְאֵית דְרָגִין דְסַחֲרָן, וְאֶקְרוּן**

עֲזֻרוֹת, אֵלִין פְּנִימָאִין, וְאֵלִין לְבָר אמנם בפרטות פרצוף המלכות יש

בה בחינות של מדרגות וספירות, שכאשר הם מסובבים ומלבישים את ז"א הם נקראים

עזרות, דהיינו שכאשר הם כנגד עטרת יסוד דז"א הם נקראים עזרת נשים, וכאשר הם כנגד

אור הרשב"י

[קצב] דהיינו שאתחמאן הוא לשון תחום וגבול (אמת ליעקב).

הלימוד היומי

לעיי"נ יעקב בן שושנה ז"ל

נה"י דז"א הם נקראים עזרת ישראל, וכאשר הם כנגד חג"ת דז"א הם נקראים עזרת כהנים, כי זו עזרת כהנים היא פנימית לעזרת ישראל, ועזרת ישראל היא פנימית לעזרת נשים שהיא חיצונית (אמת ליעקב). **וְאִית דְּרַגִּין דְּאֶקְרוּן כַּד אֶסְתַּחֲרֵן, לְשָׁכוֹת.** (ס"א כד אֶסְתַּחֲרֵן אֵלַיִן פְּנִימַאִין, וְאֵלַיִן לְבַר. אֶקְרוּן יְרוּשָׁלַם. וְאִית דְּרַגִּין דְּסַחֲרֵן, וְאֶקְרוּן עֲזָרוֹת, וְאִית דְּרַגִּין דְּאֶקְרוּן לְשָׁכוֹת) ויש בחינות במלכות שכאשר הם מלבישים הם נקראים לשכות **וְאִית דְּרַגִּין דְּאֶקְרוּן כַּד אֶסְתַּחֲרֵן. הֵיכַל וְדָבִיר** ויש בחינות במלכות שכאשר הם מלבישים הם נקראים היכל ודביר, דהיינו שאלו הבחינות הוא כאשר נגדלת המלכות אחור באחור בכל אורך ז"א שאז היא חוזרת לפנים או שיש במלכות בחינה אחרת שלא נכללת ברחל והכל נקרא רחל או להפך שרחל נכללת בלאה שהכל נקרא לאה (אמת ליעקב). **לָגוּ מִכָּל אֵינוֹן דְּרַגִּין, אִית חֹד נְקֻדָּה,** (תהלים מה) **כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה** ובתוך כל הבחינות יש נקודה אחת הנקראת 'כבודה בת מלך פנימה', דהיינו שהוא יסוד דמלכות. **נְקֻדָּה דָּא, אֶקְרִי יוֹם הַהוּא, וְסִימְנִידָּהּ (דברים ג) הַהוּא יִקְרָא אֶרֶץ** והוא נקרא יום ההוא והסימן לדבר הוא מש"כ 'ההוא יקרא ארץ', דהיינו שהכוונה על יסוד דמלכות שהוא הקרקע של המלכות הנקראת ארץ (אמת ליעקב).

השפע היוצא מהיסוד יתחלק ללאה ולרחל

וְכַד יְקוּם יוֹמָא דָּא ועתה יישב הנער את קושייתו, ואמר שביאור הפסוק הוא שכאשר יתעורר ויקום אותו היום של יסוד דרחל לעלות מ"ן, **מִגּוֹ שְׂבָכִין דְּעֲזָרָה יְקוּם נְבִיעוּ דְּמִיא, וְהַהוּא נְבִיעוּ מִן הַיָּם**

הלימוד היומבי

לעיי"נ יעקב בן שושנה ז"ל

הַקְדַּמוּנִי לַיהוָה מתוך הבחינה של שבכות העזרה שבו שהוא סוד נצח והוד שבתרי
 ביעי משם יצא שפע גדול של נביעת מים ואותו השפע ילך חציו אל הים הקדמוני שהוא
 לאה וחציו ילך אל רחל שהיא הים האחרון כי מש"כ ים הקדמוני פירושו על לאה שהיא
 בחינת מלכות דבינה (אמת ליעקב). **כְּגִוּוֹנָא דְאִמָּא, דְּבָרָה בֵּין
 דְּרוּעָהָא, וּמִסְגִּיאוֹ חֲלָבָא דִּינִיק, אֶתְמְלִי פּוּמִיָּה,
 וְאֶתְרַבִּי בִּיָּה, אָרִיק חֲלָבָא לְפּוּמָא דְאִמִּיָּה. כִּךְ חֲצִים
 אֶל הַיָּם הַקְדַּמוּנִי** והוא כמשל לאמא שבנה נמצא בין זרועותיה שמרוב החלב
 שהוא יונק שע"כ מתמלא פיו ומתרבה בו חלב רב אז הוא מריק את החלב לפה אמו, דהיינו
 שהכוונה ללאה הנקראת פומא דאמא מאחר שמלכות דאמא נקראת פה [קצג] וכך השפע
 ילך אל הים הקדמוני שהוא לאה שהיא בחינת מלכות דאמא (אמת ליעקב).

עשרים ושבע טעמים בתורה אמר אותו נער ושבעים כתרים עיטרו את אביו
 באותו יום

נְטִילָה רַב מְתִיבְתָּא, וּנְשָׁקִיָּה ואז לקח ראש הישיבה את אותו נער
 ונישקו. **אָמַר חֲיִידָּ (ס"א חֲיִין דְּעֵלְמָא דְּמִלְּהָ דָּא חֲכִי), אִוְקְמוּהָ
 בְּמְתִיבְתָּא דְרִקִיעָא, וְחֲכִי הוּא וְדָאִי. יָם הָאֲחֵרוֹן:
 הַרְגִין בְּתַרְאִין דִּילָּהּ** ואמר לו חייך בני שדבר זה כך ביארוהו בישיבת הרקיע
 וכך הוא בודאי כי מש"כ 'הים האחרון' הכוונה אל המדרגות האחרונות של המלכות שהם

[קצג] כדאיתא בתיקוני זוהר הקדמה דף יז עמוד א' מלכות פה תורה שבעל פה קרינן ליה.

הלימוד היומי

לעיי"נ יעקב בן שושנה ז"ל